

med Storsalg og Udførsel af dansk Folkeindustri. Dette kan kun ske gennem Dansk Husflidsselskab, som oppebærer et aarligt Statstilskud af 30—40,000 Kr. til Fremme af denne Sag. Det Beløb er hidtil, fraset Askov Væveskole, blevet anvendt til mindre Husflidsskoler rundt i Landet, hvor Eleverne nærmest har lært at udføre Nyttegenstande uden noget kunstnerisk eller nationalt Præg. Man har ikke taget Eksempel efter Norge, hvor »Norsk Husflidsforening« med et lignende Statstilskud — men ganske vist med en frodigere Jordbund — har skabt en Virksomhed med Filialer over hele Landet og en Aarsomsætning paa 2 à 300,000 Kr., udgaaende fra Udsalget i Christiania, hvis Varer bestaaende af Udskaeringer, Vævninger, Uldgarn, Legetøj, Kurve m. m. alt er efter gamle Folkemønstre. Salget gaar saa rask, at Beretningerne siger, det kniber med at efterkomme Bestillingerne, og at Fatigbyrden stadig formindskes i de Sogn, hvor Folkeindustrien dyrkes mest.

Saa vidt jeg har erfaret, er der nu Bestræbelser oppe for at gøre noget lignende ud af Dansk Husflidsselskab og derefter under eet at samle alle Institutioner, der har med Folkeindustri at gøre, for at de kan faa et fælles Udsalg, hvis Varer alle har et folkelig kunstnerisk Præg. Maatte det blot lykkes. Skal vor gamle haandgjorte Folkeindustri vaagne til Liv igen, maa det nærmest blive gennem Kvindernes Arbejde, og man maatte glæde sig, hvis dette kunde blive paaskønnet og derved blive udøvet under gunstigere Betingelser end nu.

Emma Gad.

Tal dansk!

For nogen Tid siden var jeg til Møde i Københavns-Kredsen, hvor Formanden, Fru Læge *Hein*, indledede en Forhandling ang. Kvindernes Dragt, og anbefalede mere *sunde* og til Arbejde mere brugelige Klædningsstykker.

Forhandlingen gik livligt bagefter, og det var baade morsomt og lærerigt — men der blev brugt saa mange fremmede Ord paa de forskellige Stykker, saa jeg sad og tænkte paa, hvad vilde Fru Stampe Feddersen sige, hun som kæmper for at bruge de danske Ord i Stedet for de fremmede i vort Sprog. Jeg vil anføre en lille Prøve: Combination, Chemise, Korset, Chemisette o. s. v.

Skulde vi ikke prøve paa at faa dem oversat paa Dansk? saa at hvem der kun kan et Sprog kan forstaa, hvad det er.

For det første »Combination«. Hvorfor skammer man sig ved at bruge det gamle, danske Ord *Særk*, som altid bruges paa Landet, ogsaa ved højtidelige Lejligheder, man siger »Messesærk«, »Pansersærk«, og Børnene synger: »Danse, danse Dukke min, Silkesærk og Hermelin«. Hvorfor kan vi godt sige *Skjorte*, men *Særk*, det er ganske utilladeligt. Var det ikke det, kunde man godt sige *Særkebukser*, som man nu begynder at tale om *Skjortebukser*, det forstod man da hvad var; og saa naturligvis *Særk* i Stedet for *Chemise*, *Bærestykke* for *Chemisette*, *Snørliv* for *Korset*. Vi burde i det hele taget kæmpe imod alle de fremmede Ord i vort Sprog, vi har for det meste udmærkede gode, danske Ord at sætte i Stedet. »Længe nok har jeg Bondepige været, siddet paa Tærskel og spundet paa min Ten, nu vil jeg glad, sidde hvor jeg sad, fremmest vil jeg gaa i de dansendes Rad«.

Og lad os Kvinder nu først begynde med vore egne Klæder, og særlig vil jeg lægge et godt Ord ind for det lille foragtede Ord: *Særk*.

Jutta Bojsen Møller.

Fra Kredsene.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel).

Kerte.

Kredsen har i 1910 haft flere offentlige Møder foruden Medlemsmøderne i Formandens Hjem. I Januar talte Kl. Berntsen om Kr. Kold, i Agitationsugen Fru Nelly Hansen, og i December Birkedommer Esmann om »Enke- og Børneforsørgelse«.

Ved Medlemsmøderne er læst højt bl. a. af Gyr. Lemches Bog om Kvindesagen, og man har drøftet forskellige Ting Sagen vedrørende.

Formanden valgtes som Tillidsmand til Fællesmødet i Silkeborg, og gav Beretning derom ved et Medlemsmøde umiddelbart efter.

Kredsen vokser ikke, idet der er Balance mellem de ind- og udmeldte Medlemmer. Kredsen maa lignes ved et Barn, der er kommen for tidlig til Verden og derfor ikke er kraftigt de første Leveaar. Man maa haabe, at det maa vokse sig stort og kraftigt.